

19. njedźela po ƚwjatej Trojizny.

Mat. 9, 1—8.

A wón ƚtupi do lódže a pŃchewjeje ƚo a pŃchindže do ƚwojeho měŃta. A hlaj, woni pŃchinjeŃechu k njemu jichneho na poŃle-
Ńežu ležo. Jako paŃ JeŃuŃ jich wěru widžeŃche, džeŃche wón k te-
mu jichnemu: DowěŃ ƚo, ƚyno, twoje hrěchi ƚu tebi wodate.
A hlaj, někotŃi mjeŃ piŃmatwucženymi džachu ƚami pŃchi ƚebi:
Tón leŃtruje Boha. Jako paŃ JeŃuŃ jich myŃle widžeŃche, džeŃche
wón: Čžoho dla myŃlicze wy ƚebi taŃ Ńle w ƚwojich wutrobach?
Notre je lóžŃche, prajicž: Tebi ƚu twoje hrěchi wodate, abo rjez:
Stań horje a kłodž wokolo? So byŃcheže paŃ wjedželi, Ńo čžlow-
Ńi ƚyn móž ma, na Ńemi hrěchi wodatwacž, džeŃche wón k temu
jichnemu: Stań horje, Ńbėhń ƚwoje poŃleŃežo a dži dom. A wón
Ńianu horje a džeŃche dom. A jako paŃ lud to widžeŃche, džiwaŃche
ƚo a khwaleŃche Boha, kiž tajku móž čžlowjeŃam daŃ je. Ģantjeń.

Moji lubi, kraŃne kublo je ŃtrowoŃčž. MyŃlicž ƚebi
móžemy, kaŃ njeŃbožowny je jichny byl, hdyž je druhich
Ńtrowych wohladaŃ, a wón durbjeŃche w ƚwojich bolowčžach
khoru ležecž, a jeho domjazy ƚu Ń nim žarowali. A kaŃ ƚu
ƚo wŃchitzy wjeŃelili, hdyž je potom jichny wotkhoril! Ģaj,
ŃtrowoŃčž je kraŃne kublo, a hdyž ƚy tež kħudy na ŃemŃkich
kublach, ƚy paŃ Ńtrowy, o kaŃ ƚy bohaty! Ģdy by to tón
a drugi wopomnil, kiž je Ńtrowy, ale hroŃnje na druhich hlada
a morkota, kaž by najħubjeńŃchi čžlowjeŃ na Ńemi byl! Duž
proŃchmy wo ŃtrowoŃčž a džaŃujmy ƚo, hdyž ƚmy Ńtrowi
abo po kħoroŃčži wotkħorimy, a hladaŃmy ƚo, Ńo njebychmy
ƚo ƚami wo ŃtrowoŃčž Ń lóŃym žiwjenjom pŃchinjeŃli. Ale
kraŃniŃche hačž ŃtrowoŃčž je tola wodatče hrěchow. To chze
tež ĢnjeŃ jow wuprajicž, hdyž jichnemu pŃchwoŃa: „Twoje
hrěchi ƚu tebi wodate“ a potom jeho wuŃtrowi. Ģlajcže,
tež najlěpŃcha ŃtrowoŃčž ƚo minje, a Ńchto potom, hdyž nimaŃch
žaneje Ģnady pola Boha a w hrěchach wumrjeŃch? Dħa ƚy